

Ændringsforslag ikke blive vedtagne. Jeg tror, at der ikke er saa Stæder i Landet, hvor man med Bængsel imødefer dette Lovarbejde, for at de Raagjældende kunne komme til at gennemføre Ønsker, som i de senere Aar ere fremtraadte med stor Styrke, nemlig, at kunne beskytte deres Land mod det i den senere Tid saa urolige Hav. Jeg beder altsaa ærede Medlemmer, forinden de stemme, at overveie, om de ønske at tage Loven saaledes, som den nu foreligger, eller om de ville vedtage et af Ændringsforslagene, thi Loven er dermed bortfalden.

Chr. Pedersen: Den høitærede Minister sluttede med at bede ærede Medlemmer at overveie, om de vilde tage Lovforslaget, som det var, eller forkaste Loven, thi, det at vedtage Ændringsforslagene, var ensbetydende med det Sidste. Jeg for mit Vedkommende har overveiet denne Sag, og er paa det Stene med mig selv om, at jeg, hellere end at have denne Lov, vil forkaste den. Jeg kan ikke Andet end, hver Gang denne Sag kommer frem, at bringe den høitærede Minister i Erindring, at, da vi for et Aar siden forhandlede en Lov angaaende den samme Sag, udtalte den høitagtede Minister, at Lovforslaget den Gang var en øieblikkelig Nødhjælp for at komme vedkommende Egne til Hjælp og kun skulde gjælde indtil det Lovforslag, der nu ligger for, var færdigt i Landsthinget og havde faaet den Bearbejdelse, som det skulde have, og som det fortjente. Nu ere vi naaede saa vidt, at vi staa ved det Tidspunkt, da vi skulde vedtage dette Lovforslag, som har faaet sin Bearbejdelse i Landsthinget, men vi have ikke faaet Tid og Leilighed til at overveie denne Sag her i Thinget. Der er i den Egn, hvor jeg hører hjemme, Mænge, som tydelig føle Trykket af den Lov, som ifjor blev vedtagen, og dette Tryk gjør Stemningen saa meget mindre behagelig, som man nu har Bished for, at den Lov, der traadte i Live ifjor, fremdeles skal forblive i Virksomhed; thi, om den foreliggende Lov end ikke gaar i samme Retning som den tidligere og giver Løds-eierne, som have arbeidet paa Beskyttelse mod Havets Oversvømmelse, i Spekulationsmændenes Bøld, saa sætter den paa den anden Side heller ikke noget bestemt Forbud derimod. Dernæst skal jeg bemærke, at, naar jeg tidligere har anket over, at denne Sag ikke var tilstrækkelig undersøgt i dette Thing, og naar jeg har holdt paa, at et Udvalg skulde nedsættes for at behandle Sagen og træffe en Overenskomst med den høitagtede Minister, saa har han sat sig bestemt derimod. Det Samme gjorde den høitærede Minister ifjor og fik ved den Leilighed sat sit Lovforslag igjennem, uagtet jeg den Gang, ligesom nu, bestemte udtalte, at jeg hellere vilde være fri for Loven; men jeg var den Gang med at lade Loven passere, i Saab om, at det nu foreliggende Lovfor-

slag skulde afhjælpe de Ulemper, der kom til at klæbe ved den Lov, som traadte i Kraft ifjor. Jeg er imidlertid bestandig bleven skuffet, og jeg vil ikke atter udsætte mig for den samme Ubehagelighed, men vil modsætte mig dette Lovforslag. Naar den ærede Minister erklærede, at Ændringsforslagenes Vedtagelse var det Samme som Lovens Forfæstelse, saa siger jeg, at det skal glæde mig, hvis Thinget vil vedtage disse Ændringsforslag, saa at denne Lov maa komme til at sove rolig hen i Stedet for at træde i Virksomhed og atter fremkalde Misnøje og Utilfredshed, hvor den skal anvendes. Jeg vil derfor paa det Varmeste anbefale at stemme for disse Ændringsforslag; thi saa er man fri for det Ubehagelige at skulle stemme imod Loven.

Th. Kruse: Det er med Anger og Skuffelse, at jeg tager Ordet i denne Sag. (En Stemme: Saa ti stille!) Det kommer det ærede Medlem til at lade mig selv bedømme. Da det blev foreslaet at standse denne Lovs Behandling og henvise den til et Udvalg, var jeg iblandt dem, som vare imod at nedsætte et saadant Udvalg; thi jeg ansaa dette for netop det Samme som at trække Sagen ud, saa at den ikke vilde komme i Stand i denne Samling. Jeg ansaa det nemlig for muligt ved de ærede Medlemmers fælles Bistand at bringe saadanne lempelige Forandringer ind i denne Lov, at den derved kunde blive omdannet saaledes, at den maatte tilfredsstille det ærede Thing, og jeg skjønner ikke rettere, end at, da Loven var vedtagen her ved 3die Behandling, var den i de allerfleste Henseender brugelig og værd at tage. Jeg søgte mig endnu dengang overbevist om, at den vilde komme igjennem, at den ikke vilde møde nogen principiel Modstand paa noget Punkt i det andet Thing, og jeg søgte mig saa meget mere overbevist derom, som den høitærede Indenrigsminister havde taget sig med Varme af de stillede Ændringsforslags Redaktion og tilsidt faaet dem saaledes, at han kunde og vilde tiltræde dem. Denne Forventning er bleven i høi Grad skuffet. Man har ikke blot paa det andet Sted reist Modstand imod disse Ændringer, men man har reist den som principiel; man har reist den gaaende ud fra en Grundlovsparagraf, som om Folkethingets Flertal ikke forstod sig paa at bedømme, om man satte Bestemmelser ind i en saadan Lov, der vare mere eller mindre grundlovsstridige. Jeg gaar naturligvis ud fra, at det er med god Billie, at man gjør Alt, hvad man gjør, baade i dette og i det ærede andet Thing, men denne principielle Modstand overbeviser mig nu om, at denne Sag paa ingen Maade er saaledes forberedt, at den bør gaa igjennem. Det var dette, jeg ikke var overbevist om før — tværtimod nærede jeg en modsat Overbevisning —; men nu fremgaar det klart af Situationen, at saaledes er